

«جسدهای شیشه‌ای» کیمیایی سریال می‌شود

گروه هنر؛ مسعود کیمیایی، در اولین حضور در شبکه خانگی سریال «جسدهای شیشه‌ای» را با اقتباس از رمان خودش می‌سازد. به گزارش روابطعمومی پروژه، مسعود کیمیایی، کارگردان مطرح سینمای ایران قصد دارد رمان دهه هشتادش به نام «جسدهای شیشه‌ای» را در قالب سریالی برای شبکه خانگی جلوی دوربین ببرد. «جسدهای شیشه‌ای» سال ۸۰ به چاپ رسیده و تا امروز ۲۶ بار تجدید چاپ شده و نقدهای فراوانی درباره آن نوشته شده است. پیش‌تولید این سریال به‌زودی با معرفی عوامل و بازیگران آن آغاز خواهد شد.

تجلیل ازسوفیا لورن

گروه هنر؛ سوفیا لورن، بازیگر سرشناس سینمای ایتالیا، با دریافت افتخار و جشنواره فیلم کاپری هالیوود تجلیل می‌شود و فیلم «داستان ازدواج» نیز برای داشتن بهترین فیلم‌نامه جایزه می‌گیرد. به گزارش «ورایتی»، سوفیا لورن در جشنواره فیلم کاپری هالیوود از دست لینا ورتمولر، کارگردان شاخسته‌شده‌ای که دوست قدیمی او و دریافت‌کننده اخیر یک اسکار افتخاری است، جایزه یک عمر ستاورد حرفه‌ای را دریافت می‌کند. لورن که بزرگ‌ترین ستاره فیلم زنده ایتالیا است، جایزه افسانه کاپری را روز سی‌ام دسامبر در مراسمی که برای خلق‌کردن پلی بین جوامع فیلم و سریال هالیوود و ایتالیا تدارک دیده شده، از ورتمولر دریافت می‌کند. این جشنواره همچنین از فیلم «داستان ازدواج» نوا بام‌باخ برای داشتن بهترین فیلم‌نامه غیراقتباسی تجلیل می‌کند. بام‌باخ خودش نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده این درام بود که درباره شکست یک ازدواج و تأثیر آن بر خانواده است. در این جشنواره همچنین از

شنون مکینتاش برای تهیه فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» کونتین تارانتینو تجلیل می‌شود. مکینتاش تاکنون تهیه‌کننده چهار فیلم تارانتینو بوده که «لعنتی‌های بی‌آبرو»، «جانگوی از بند رهاشده» و «هشت نفرات‌نکیز» را هم در بر می‌گیرد. سوفیا لورن که مسیر حرفه‌ای کاری خود را در دهه ۵۰ میلادی آغاز کرد، تازه‌حال در بیش از ۸۰ فیلم سینمایی ازجمله «دو زن» ووتیروو دسیکا که برای آن برنده جایزه اسکار شد، نقش آفرینی کرده است. از دیگر فیلم‌های مشهور او می‌توان از «ازدواج به سبک ایتالیایی» و «یک روز ویژه» نام برد که هر دو کنار مارچلو ماستروانی بودند. او در فیلم موزیکال سال ۲۰۰۹ با عنوان «نه، کنار دنیل دی‌لوپیس، نیکول کیدمن و پنلوپه کروز بازی کرد. لورن در سال جاری هم در ۸۴سالگی دوباره در فیلم «زندگی پیش‌رو» جلوی دوربین ظاهر شد که نخستین فیلم سینمایی او در یک دهه اخیر بود. این فیلم را پسر او اوداردو پوتنی کارگردانی کرده و انتظار می‌رود در ماه مارس اکران شود. ورتمولر نخستین زنی بود که توانست در قسمت بهترین کارگردان جوایز اسکار نامزد دریافت جایزه بشود. او این افتخار را در سال ۱۹۷۷ برای فیلم درام «هفت زیبا» کسب کرد.

کاپری هالیوود به‌تازگی اعلام کرد که بیست‌وچهارمین دوره از این جوایز از روز بیست‌وهفتم دسامبر با پیش‌نمایش ایتالیایی فیلم «نان کوچک» گرتا گرویک آغاز می‌شود. این جشنواره قبلا دیگر برندگان خود را اعلام کرده بود. لیونل ریچی، خواننده، در این دوره تجلیل می‌شود و فیلم «دولمایت اسم من است» به‌عنوان بهترین فیلم کمدی جایزه می‌گیرد. فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» جایزه بهترین گروه بازیگران را دریافت می‌کند، جایزه بهترین فیلم‌نامه اقتباسی به استیون زیلیان برای «مرد ایرلندی» مارتین اسکورسبزی می‌رسد و جایزه بهترین فیلم بین‌المللی از آن «خانن» مارکو بلوچیو کارگردان ایتالیایی می‌شود. «جشنواره فیلم کاپری هالیوود» که معمولا چهره‌های بزرگ صنعت و ستارگان هالیوود و اروپا را جذب خود می‌کند، بین روزهای بیست‌وهفتم دسامبر و دوم ژانویه برگزار می‌شود.

گروه هنر؛ هنرمندان رشته‌های مختلف هنری به همراه هادی مظفری، مدیرکل هنرهای تجسمی و احسان آقایی، رئیس موزه هنرهای معاصر تهران، از مراحل مرمت و نوسازی موزه هنرهای معاصر تهران بازدید کردند. به گزارش روابطعمومی موزه هنرهای معاصر تهران، در این نشست و دیدار که با حضور هادی مظفری، مدیرکل هنرهای تجسمی و احسان آقایی، رئیس موزه هنرهای معاصر تهران برگزار شد، هنرمندانی مانند حسین محجوبی، نصرالله افجه‌ای، کامبیز درمبخش، منیژه آرمین، بهرام کلهرنیا، سیف‌الله صمدیان، حمید شانس، محمدعلی بنی‌اسدی، ایرج اسکندری، مهدی حسینی، سعید محجوبی، عباس مجیدی، محبوبه یزدانی، فاطمه کرکه‌آبادی، امیر راد و مهندس صالحی حضور داشتند.

در ابتدای این نشست، هادی مظفری درباره اهمیت مرمت و بهسازی موزه بعد از ۴۰ سال گفت: «در دوره‌های مختلف کارهایی برای بازسازی و مرمت موزه انجام شده بود، اما هیچ‌کدام از کارها بر اساس اصول مرمت موزه‌ای نبود. در ادیبهشت سال ۹۷ معاونت هنری و اداره کل هنرهای تجسمی مصمم شد تا با همکاری دفتر طرح‌های عمرانی وزارت فرهنگ و ارشاد، کار اساسی مرمت

بازدید استادان و رؤسای انجمن‌های تجسمی از روند بهسازی موزه هنرهای معاصر تهران

استفاده بهینه از گنجینه وفضاهای موزه

موزه انجام شود، اما برآوردهای اولیه دقیق نبود و به همین دلیل بود که در آغاز شروع مرمت و بازسازی گفته شد که در مدت چند ماه کار مرمت انجام می‌شود.»

مظفری افزود: «بعد از بررسی‌های دقیق دریافتیم که بهسازی و مرمت اساسی موزه زمان

بیشتری نیاز دارد و به همین دلیل کار در جبهه‌های مختلف موزه آغاز شد. تاکنون حدود ۷۸ درصد از مراحل کار انجام شده و محل گنجینه بعد از انتقال آثار به محل موقت، در حال مرمت و بهسازی است.»

محیی حبیبی‌نژاد، مدیر کنترل پروژه بهسازی موزه هنرهای معاصر تهران نیز با تصاویر و توضیحات

نقدی بر مستند «اعتراض وارد نیست» کاری از فرناز و محمدرضا جورا بچیان

جبر جغرافیا

زبان خود می‌گوید؛ یعنی برخلاف بسیاری از این «هنر و تجربه»ها که نه هنر است و نه تجربی، اثر فرم دارد؛ کارگردان‌های مستند «اعتراض وارد نیست» (فرناز و محمدرضا جورا بچیان) در ستینگ (مکان/ زمان) اثر راهبردی را برای درک اجمالی بیننده از مهم‌ترین دغدغه سوزه‌ها گذر-عمر- و به دور از برانگیختگی ملودراماتیک پایه‌ریزی کرده‌اند؛ اینکه در چه زمان (قبل و بعد کدام موقعیت‌ها) از سوزه چه چیزهای مهمی باید پرسید که اصل مطلب ادا شود و کجا باید بیشتر با او بود و خلاصه روند شکل‌دهی یک شخصیت که به آرزوهایش نرسیده و بعید است که برسد و البته تدوین «بهم‌ن کپارستمی» که در راستای نگاه کارگردان‌ها، تا می‌شده بریده و به‌جایش نماهای خالی از شهر شلوغ، خیابان‌ها، پیاده‌روها و در تضاد با آن، باشگاه تنیس خالی نشان می‌دهد؛ باشگاهی که می‌توانست در کنار بازیکنان حرفه‌ای ایرانی، مهاجران -حتی غیرقانونی- دیگر کشورهای همسایه را هم پناه دهد. چرا ندهد؟ مسئله اینجا «سرنوشت» است. تقابل بین پیری و جوانی، سرخوردگی، نابودی استعداد و سرکوب ذوق. قانون را با این چیزها چه‌کار؟ اما به نظر می‌رسد مستند از این مسئله اجتماعی فراتر می‌رود و پرسشی را از آسای شرق مثلا -راه دور چرا؟ یکی از همین ترکیه بیاید و می‌کند؛ اصلا مگر قانون است که مهاجر افغان با هر کشور دیگر را به عرصه شهرت ورود نمی‌دهد؟ مستند «اعتراض وارد نیست» معضل را تا حدی معلول فرهنگ می‌داند؛ نگاه مردم نسبت به مهاجران افغان. مردم می‌گویند «افغانی» و هزار زخمه و کنایه. و حالا مسئول کشور هم جزو همین مردم است و حتی اگر قانون دستش را باز نگذارد، نوع نگاه کهنشای دست و بالش را برهنه. به همین خاطر است که مثلا تزویر ن مسئول ورزشی نسبت به «گل‌آقا» به وقت دیدن دوربین بیش از حد خودنماست یا آن دیگر که در دفترش کارش دالما «من، من» می‌کند که مثلا اگر من نبودم اینجا همین توپ را هم جمع نمی‌کردند. و دوربین که ساکن در حال ضبط است و بعد واکنش شخصیت ما که صداقت نگاهش می‌ارزد به صدا تا آن افراد… و خلاصه… استفاده از این نماهای

«اشک‌های نریخته جوکر»

جوکر مخاطب را دچار چالش و سؤال عجیبی می‌کند که آیا «برای نریختن اشک‌هایش» این‌گونه می‌خندد؟ روان‌پزشک او نمی‌تواند دارویی جز مثبت‌اندیشی به او تجویز کند. جوکر می‌داند که دچار عارضه بیماری «بی‌اختیاری عاطفی» است که نوعی اختلال صصبی است که شخص بیمار گاه بی‌هیچ کنترلی شروع به خند می‌کند؛ خنده‌های جوکر از سر تفن نیست بلکه اعتراض به نظامی اجتماعی است که در آن تبعیض نژادی، بی‌کاری، خیانت و له‌شدن حقوق تهیدستان در حال افزایش است. سکانس خیره‌شدن‌های او در آینه که هر بار آن را می‌بینیم، مخاطب را آماده تماشای گروتسکی می‌کند که تدریجا ماسک از صورت بیننده برمی‌دارد؛ درواقع هر بیننده‌ای وجهی از شخصیت و مرز خود با جهان ممکن را که در آن قرار دارد، در این فیلم پیدا می‌کند. گاه به جوکر می‌خندد ولی به‌زودی درمی‌یابد که این خنده‌ها به رفتارها و عادت‌های بد خویش است تا شخصیت جوکر! درواقع جوکر چون یک کاتالیزور عمل کرده که با سرعت بیشتری قادر به نقد رفتارهای نادرست بشر است و خود

یک ابرقهرمان است، بلکه در نقش مبارزی برای عدالت‌خواهی و تحقق حقوق دیگران در تلاش است. کارگردان جهان تک‌افتاده این شخصیت را از همان ابتدای فیلم با خیره‌شدنش به آینه‌ای که نمایان زندگی اسفبار اوست، چنان برای مخاطب باورپذیر می‌کند که این‌بار با جوکری مواجه می‌شویم که نه در بری شرارت و آزار دیگران، بلکه در پی دفاع از خود و سایر دلقک‌های هم‌نوع خویش است، او بی‌دفاع و آسیب‌پذیر است؛ تا جایی که چند پسر بچه او را در کوچه‌ای گیر می‌اندازند پیش از این شخصیت «سادو مازوخستی» جوکر، نقشی مکمل و منفی به حساب می‌آمد، اما امروز به عنوان شخصیتی آسیب‌پذیر و شکننده وارد میدان شده که نشان‌دهنده شکست کهن‌الگوهایی است که تا به امروز از کمیک‌های (داستان‌های مصور) شرکت «دی‌سی کامیکس» گرت‌برداری شده است. این کمپانی با آثاری مانند «بتمن، سوپرمن، نایت وینگ و آکوامن» در سینمای آمریکا مشهور است.

«جوکر تهنمگر» که سال‌ها در کنار بتمن به‌عنوان نقش دوم حضور داشته، در این فیلم نیمه تنها

مستند درباره مرمت و بازسازی و میزان پیشرفت کار در موزه گفت: «کار مرمت موزه در دو فاز اصلی انجام شد؛ فاز نخست ترمیم و بهسازی ساختمان و به‌روزرسانی سیستم تأسیسات و نورپردازی گالری‌ها و سیستم‌های امنیتی بود و فاز دوم هم بهسازی و افزایش فضای گنجینه بوده است.»

حبیبی‌نژاد گفت: «حفظ ارزش‌های کالبدی ساختمان موزه برای ما بسیار مهم است و در تمام مراحل کار این مسئله مدنظر بود و مرمت ورق‌های مس در همین راستا انجام شده است. در حال‌حاضر بیش از ۷۸ درصد از کار مرمت موزه به انجام رسیده است». در ادامه، احسان آقایی، رئیس موزه هنرهای معاصر تهران نیز گفت: «یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های ما در مرمت موزه، استفاده بهینه از گنجینه و فضاهای موزه بوده است و در برنامه‌های آینده موزه، حتما بخشی از فعالیت‌های موزه مربوط به گنجینه خواهد بود.»

رئیس موزه هنرهای معاصر تهران افزود: «یکی از مسائلی که در موزه مغفول مانده بود، کارگاه مرمت بود که در دوره جدید کارگاه مرمت موزه نیز راه‌اندازی خواهد شد.»

در پایان، هنرمندان از بخش‌های مرمت‌شده موزه هنرهای معاصر تهران بازدید کردند.

کلاری، جلی و صمدیان در مسابقه بین‌المللی عکس نگاه به آینده

گروه هنر؛ دبیرخانه دومین جشنواره بین‌المللی «نگاه به آینده» اسامی هیئت داوران را اعلام کرد. دومین جشنواره بین‌المللی نگاه به آینده با حمایت بانک آینده از یازدهم آذرماه ۹۸ آغاز شده و مهلت ارسال آثار به دبیرخانه جشنواره ۱۵دی‌ماه است. هنرمندان و علاقه‌مندان می‌توانند آثار خود در زمینه‌های آموزش و تحصیل، بهداشت و سلامت، گردشگری، محیط زیست و توسعه پایدار را از طریق سایت جشنواره به نشانی www.ba-festival.com ارسال کنند. «الف باتماز» از کشور ترکیه و «سیف‌الله صمدیان»، «محمود کلاری»، «حمید جلی» و «مهدی آتشنا» آثار این دوره از جشنواره را داوری می‌کنند. شرکت در این جشنواره برای همه علاقه‌مندان آزاد و رایگان اعلام شده و نحوه داوری آثار به این صورت است که آثار ارسال‌شده پس از بررسی و تأیید اولیه وارد مرحله انتخاب و سپس داوری می‌شوند. هیئت انتخاب و داوری طی جلسات داوری تعداد صد اثر برتر را برای نمایش در نمایشگاه عکس «نگاه به آینده» انتخاب می‌کند. در مرحله نهایی، از میان عکس‌های انتخاب‌شده، نفرات برگزیده انتخاب و معرفی می‌شوند. علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر و شرکت در مسابقه می‌توانند به تارگاه جشنواره به نشانی: www.ba-festival.com مراجعه کنند.

اعلام فیلم‌نامه‌های راه‌یافته به جشنواره «آسوریک»

گروه هنر؛ فیلم‌نامه‌های راه‌یافته به بخش مسابقه شصت‌وچهارمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان معرفی شدند. به گزارش روابطعمومی شصت‌وچهارمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان، هیئت انتخاب و داوری بخش فیلم‌نامه «آسوریک» متشکل از: علی‌اکبر قاضی‌نظام، جابر قاسم‌علی و مریم اسمعی‌خانی اسامی ۱۸ فیلم‌نامه راه‌یافته که این رویداد منطقه‌ای را اعلام کردند. بنا بر اعلام دبیرخانه این جشنواره، ۱۲ فیلم‌نامه در بخش آزاد و شش فیلم‌نامه در بخش اقتباسی جشنواره «آسوریک» به رقابت خواهند پرداخت.

اسامی فیلم‌نامه‌های بخش مسابقه جشنواره منطقه‌ای «آسوریک» به شرح زیر است: فیلم‌نامه‌های بخش آزاد: «پنجره» اثر آمین صحرایی از تهران، «کانایه نوشته حسام مقدنایی از تهران، «ناوات» اثر فریدون رضایی از ایلام، «جاراراکا» نوشته ناصر فکور از تهران، «ماده شیر وحشی» اثر امیر اخوان از تهران، «اضافه بار» نوشته امیر اخوان از تهران، «نافوس دریا» اثر محسن شیرزایی از زاهدان، «عزرایل» اثر آرمین محمدرضا بابادی از اهواز، «نشانی» اثر رحیم‌الله عیلازده از شهر قدس، «روسپید» نوشته پیمان هاشمی از تهران، «نسخه سرخ» اثر علی شیرخانی از تهران، «نام من هیچکس» نوشته محسن مرادی از تهران و همچنین در بخش فیلم‌نامه‌های بخش اقتباسی: «زنگ تاریخ» اثر ایمان مسگرزاده از اهواز، «تا تمام …» نوشته یویا نیی از تهران، «مست بادوم» اثر آرمین رحیمی‌نژاد از تهران، «زنده به گور» نوشته وحید رضایی از تهران، «تانگو در باران» اثر نظام حقی‌آبی از تهران و «سپاهانی» نوشته پیمان هاشمی از تهران. شصت‌وچهارمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان «آسوریک» از تاریخ ۹ الی ۱۲ دی‌ماه سال ۱۳۹۸ به مدت چهار روز در استان سیستان و بلوچستان، شهر زاهدان با حضور استان‌های (خراسان شمالی، سمنان، لرستان، ایلام، خوزستان، چهارمحال و بختیاری، یزد، کهگیلویه و بویراحمد، بوشهر، تهران و سیستان و بلوچستان) از سوی انجمن سینمای جوانان زاهدان و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان سیستان و بلوچستان برگزار می‌شود.